

Veronika (Tvár potom a krvou zmáčanú)**1253.**

1. ^d Tvár potom a ^C krvou ^d zmáčanú, ^a bolesťou čo za nás ^d dal. ^C hlavu mal ^d korunou ^a zraňanú a ^d križ si na ^a plec ^dia vzal.
^F Tí, ktorí ^G cítia s ním, ^{A'} hlavy ^d klonia a ^C boja sa ^d prísť k nemu, a ^a vtedy ^d zraky sa ^a upreli na ^d jednu ^d jedinú ^d ženu.
2. Žena sa cez ^d zástup ^C prediera, o ^d chvíľu ^a stojí ^d pred Ním. ^C Šatkou mu jeho ^d tvár ^a utiera, ^d odvahu a ^a lásky ^d čin.
^F Vojaci ^G kruto ju ^{A'} odsotia a ^d ľud sa na ^C nich ^d len ^a díva, to ^d sama ^a ešte ^d nič ^a netuší, ^d nevie, čo ^a pri ^d sebe ^a skrýva.
3. ^d Kráčala ^C tou ^d cestou ^a križovú a ^d v ruke si ^a držala, ^C plátenú ^d šatku, ktorou ^C jeho ^d tvár ^a láskavo ^d utrela.
^F Jediná ^G z nich ^a mala ^d odvahu ^a utrieť ^d tú ^a strápenú ^d tvár,
^d |a On ^C jej na ^d šatke ^a plátenej ^d obraz ^a svoj ^d zanechal. | obraz ^a svoj ^d zanechal.

Jezisko malicky nas, k spanku sa uz ukladas**1254.**

^C Jezisko ^{G'} malicky ^C nas, ^F k spanku ^C sa uz ^C ukladas,
^{G'} mamicka ^C nad ^a tebou ^C bdie, ^F anjelov ^C spev ^a okol ^C znie,
^F hviezdicka ^C zasvieti z ^a chmar, na ^C Tvoju ^a milucku ^C tvar,
^{G'} prekrasny ^C snivaj ^{G'} uz ^C sen, ^{G'} Jezisko ^C maly ^{G'} spi ^C len, ^{G'} spi ^C len, ^C Jezisko ^C maly ^C spi ^C len.

Vianoce (Mamka Vianoce sa blížia)**1255.**

1. ^C Mamka ^F Vianoce ^G sa ^C blížia a ^G preto ^C ja ti ^G musím ^C darček ^C dať.
^C Mamka ^G Vianoce ^C sa ^G blížia a ^C preto ^C každý ^C sa ^C musí ^C radovať.
- ^G Ocko, ja ^C veľkú ^F radosť ^G mám, že ^C Ježiško ^F príde ^G k nám. ^G Mamka ^C ja ^C bračeka ^F veľmi ^G rada ^C mám.
- R: ^F Keď ^G sú ^C Vianoce, ^C celý ^F stromček ^C sa ^F nám ^C ligoce, ^F v ^C jasličkách ^F leží ^C náš ^F Mesiáš, ^C tak ^F čo ^C sa ^F naňho ^C iba ^G pozeráš?
^C Má ^F iba ^C dve ^F plienky, ^G nedali ^C sme ^C ho ^C do ^F postieľky, ^C všetko ^F z ^C Božej ^F vôle ^C znáša, ^F vôbec ^G mu ^C to ^G neprekáža.
2. Hoci ^F tým ^G mojím ^C darčekom ^F bude ^C len ^F maličká ^C pusa, ^F za ^C to ^F sa ^C na ^F mňa ^C nehnevaj, ^F na ^C čielko ^F križiček ^G mi ^C daj.
^F Potom ^C mi ^F z ^C čela ^F zide ^C mrak, ^F srdce ^C vysloví ^F veľký ^C vďak, ^F že ^C ty, ^F Ježiško ^C malý ^F sa ^C všetkým ^F rozdávaš.

Lupienok ku lupienku a kamienok ku kamienku**1257.**

1. ^D |:Lupienok ^A ku ^e lupienku ^A a ^D kamienok ^D ku ^D kamienku ^D a ^D tehlička ^D na ^D tehličku ^D na ^D spoločný ^D dom.:|
- R: ^D Každé ^G ráno, ^A každý ^D večer ^D modlím ^D sa ^D za ^D kostolíček.
^D Každým ^G svojím ^A dobrým ^D skutkom ^D myslím ^D len ^D na ^D kostolíček.
^{D(G)} Buď ^{e(A)} to ^{A(D)} náš ^{A(D)} spoločný ^{A(D)} dom, ^{A(D)} Pán ^{A(D)} Boh ^{A(D)} bude ^{A(D)} bývať ^{A(D)} v ^{A(D)} ňom.
2. |:Kostolíček ^A v ^A trave ^A slzy ^A bude ^A ako ^A rosa ^A v ^A púšti ^A a ^A pre ^A všetkých ^A dobrých ^A šudí ^A bude ^A oázou.:|
3. |:Terezka ^A Ježiškova ^A tiež ^A bude ^A v ^A ňom ^A ako ^A doma. ^A Lupienky ^A nám ^A bude ^A sypať, ^A s ^A láskou ^A rozdávať.:|